

ОДНОСТАЙНО СХВАЛЮЄМО

Трудовики Кіровоградщини одностайно схвалюють підсумки заключного етапу загальноєвропейської Парлади з питань співробітництва і безпеки в Хельсінкі. Мітинги, присвячені успішному завершенню Парлади, відбулись на підприємствах Кіровограда, на Гайворонському тепловозремонтному заводі, в Компаніївському районі «Укрлізгосптехніка» та в інших колективних областях.

ПРАЦЯ НАША ДЛЯ МИРУ

Вони зібрались, щоб висловити свою підтримку миролюбивій політиці Радянського Союзу, сказати слово подяки Комуністичній партії за послідовне втілення в життя Програми миру. Позавчора в механоскладальному цеху № 3 заводу «Червона зірка» відбувся мітинг, присвячений успішному завершенню заключного етапу загальноєвропейської Парлади з питань безпеки та співробітництва.

Відкриваючи мітинг, заступник секретаря парторганізації цеху Г. А. Пономаренко сказав, що, дякуючи зусиллям усіх миролюбних сил Європи і, насамперед Радянського Союзу, міжнародна розрядка, за словами Леоніда Ілліча Брежнєва, зараз поступово матеріалізується.

— До кінця року трудовики заводу виготовлять надпланової продукції на 100 тисяч карбованців, — завірна учасник мітингу п. рмувальник В. М. Похленко.

Його підтримали електроварильник ветеран Великої Вітчизняної війни І. Л. Крадожон та бригадир слюсарів М. Г. Раца. І. Л. Крадожон повідомив, що його бригада зобов'язалась план року виконати до 58-ї річниці Великого Жовтня.

Надпланові сівалки для хліборобів — ось внесок червонозорівців у спільну боротьбу за міцний мир. Цю думку висловила і член комітету комсомолу цеху, депутат Кіровоградської міської Ради Катерина Смутко. Вона заперечила, що молодь готова віддати свої сили для зміцнення нашої Батьківщини, оплоту миру на землі.

Учасники мітингу прийняли резолюцію, у якій схвалюють результати заключного етапу Парлади і висловлюють гарячу підтримку політики КПРС та Радянського уряду у невтомній боротьбі за мир.

Мітинги, присвячені успішному завершенню Парлади, відбулись також у першому механоскладальному, інструментальному та ремонтно-механічному цехах.

НАСНАГА НА НОВІ ЗВЕРШЕННЯ

Мітинг, присвячений схваленню миролюбної політики КПРС та результатів заключного етапу загальноєвропейської Парлади з питань співробітництва та безпеки відбувся на цегельному заводі Компаніївського міжколгоспбуду.

Виступаючи на мітингу, директор підприємства І Корнін, ветеран Великої Вітчизняної війни робітник В. Кобзар, робітниця В. Сімокоп та секретар комсомольської організації заводу К. Письменна відзначили, що успіхи у здійсненні Програми миру, накресленої ХХІV з'їздом КПРС, надихають на нові трудові звершення.

Учасники мітингу прийняли резолюцію, в якій одностайно схвалюються документи Парлади.

А. ПИСЬМЕННИЙ,
інструктор Компаніївського РК
Компартії України.

МИ—ГОРДІ

Праця гірників — складна. Шахтарі підіймаються з глибини і думають, в першу чергу, про вдало проведenu зміну і про добрий відпочинок. А в ці дні вони відразу простували до газетних вітрил. Олександрійські гірники, як і всі радянські люди, уважно слідували за ходом заключного етапу загальноєвропейської Парлади з питань безпеки і співробітництва, з хвилюванням слухали і читали промову Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва на Параді.

Ми горді, що наша країна послідовно проводить миролюбну політику, втілює у життя Програму миру, накреслену ХХІV з'їздом КПРС.

Для миру на землі — і наша шахтарська праця.

Л. БУЦЕНКО,
доставник-такеलाжник, секретар
комсомольської організації шахти
«Світлопільська»
м. Олександрія.

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XVI
№ 94 (2042).

ЧЕТВЕР, 7 серпня 1975 року

Ціна 2 коп.

ВИПЕРЕДЖАЮЧИ ГРАФІК

З випередженням графіка працює зараз комплексна комсомольсько-молодіжна бригада будівельників Гайворонського виробничого об'єднання «Міжколгоспбуд» (бригадир Володимир Пилипшин, групкомсорг Анатолій Марчук). Обсяг будівельно-монтажних робіт вона виконала на 125 процентів. Ставши на трудову вахту на честь ХХV з'їзду КПРС, колектив узяв підвищені соціалістичні зобов'язання і дав слово завершити п'ятирічку достроково.

В. БОДНАР,
інструктор Гайворонського РК ЛКСМУ.

МОЛОДІ робітники нашої фабрики дуже прискіпливо ставляться до «марки» підприємства. А вже продукція наших цехів найсолідша в світі і не залежується в магазинах. Кілька років йде вже соціалістичне змагання під де-

ЗА «МАРКУ» ФАБРИКИ

візом «Наші вироби — тільки високої якості», і вербує воно в свої ряди все нових і нових робітників. Ще взимку колектив фабрики представив на присвоєння державного Знака якості сорти цукерок «Метеорит» і «Гуси-лебеді». А нещодавно святом прокотилася в цехах і на дільницях звістка: прийшли дипломи, якими за-

свідчувалася найвища якість наших виробів.

Цей успіх колективу фабрики по праву розділяють комсомольці та молодь. А вже вони становлять половину всіх працюючих. Ставши на вахту на честь наступного ХХV з'їзду КПРС, зараз молоді робітники борються за присвоєння Знака якості іншим виробам.

Л. КОЗЛІТІНА,
секретар комсомольської організації Кіровоградської кондитерської фабрики.

ПРИСЯГА НА ВІРНІСТЬ

Чотири дні в місті-герої Одесі проходив ІV республіканський зліт учасників Всесоюзного походу комсомольців і молоді по місцях революційної, бойової і трудової слави. Майже 800 делегатів, які прибули сюди з усіх областей України, з міст-героїв Києва і Волгограда, з Білорусії і Молдавії, зустрічалися з ветеранами війни, були учасниками походів, воєнізованих ігор, спортивних змагань, обмінювалися досвідом військово-патріотичної роботи і пропаганди славних традицій Комуністичної партії і Радянського народу.

Кульмінацією зльоту став День пам'яті полеглих героїв. З серпня його учасники принесли квіти на головний рубіж героїчної оборони Одеси — 60-кілометровий пояс Слави. Їх маршрут пройшов через легендарні катакомби, де в роки війни був партизанський бастион. Вони відвідали меморіальний комплекс-музей «Партизанська слава», створений з допомогою міському ЛКСМУ молодіжною експедицією «Пощук» у селі Нерубайському. А увечері на катерах, прикрашених прапорами, вийшли в море — і в акваторії порту, на місці за-

гибелі кораблів, що зруйнували місто, був проведений урочистий церемоніал. Потім на алеї Слави, біля пам'ятника Невідомому матросові, відбувся багатотисячний мітинг-реквієм.

Підбиваючи підсумки, двічі Герой Радянського Союзу О. Ф. Федоров сказав, що зліт став яскравим свідченням вірності комсомольців і молоді справі батьків-героїв. Він також відзначив активну роботу по військово-патріотичному вихованню Донецького, Ворошиловградського, Дніпропетровського, Чернігівського, Кіровоградського, Харківського, Одеського обласних штабів походу.

4 серпня в приміщенні Одеського державного академічного театру опери та балету відбулось урочисте закриття зльоту. Делегати прийняли тексти вітальних листів на адресу ЦК КПРС і ЦК Компартії України.

Через місяць у місті-герої Волгограді відбудеться VII Всесоюзний зліт учасників походу по місцях революційної, бойової і трудової слави, в якому візьмуть участь 10 посланців молоді орденоносної України.

(РАТАУ).

МІСЯЧНИК РАДЯНСЬКО-ІНДІЙСЬКОЇ ДРУЖБИ

В Радянському Союзі почався традиційний Місячник радянсько-індійської дружби. Він присвячений 4-й річниці Договору про мир, дружбу і співробітництво між СРСР і Індією та Дню незалежності Індії.

У програмі Місячника — вечори дружби, зустрічі, кіноперегляди на промислових підприємствах, у радгоспах, навчальних і наукових інститутах, музеях і школах, які є колективними членами Товариства радянсько-індійських культурних зв'язків.

За 7 місяців завершального року п'ятирічки колектив Кіровоградського ордену «Знак Пошани» заводу тракторних агрегатів випустив продукції на 160 тисяч карбованців. Кіровоградські гідронасоси працюють у багатьох країнах світу. Для творчої праці необхідний мир. І підсумки заключного етапу Парлади в Хельсінкі, промова глави радянської делегації — Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва — чудовий стимул до нових трудових досягнень — так вирішили агрегатники на мітингу, котрий відбувся вчора. Колектив заводу бачить своє завдання у тому, щоб ширше розгорнути змагання за дострокове виконання планів дев'ятої п'ятирічки, за гідну зустріч ХХV з'їзду КПРС, — записали в резолюції учасники мітингу.

На фото: мітинг, присвячений успішному завершенню Парлади: виступає слюсар першого механоскладального цеху Володимир КАРАСЬОВ (фото вгорі). Фото В. КОВПАКА.

ДАККА. Група бенгальських студентів підбула до Москви для продовження освіти в радянських вузах і технікумах.

— Я пішла тим, що мені надано можливість учитися в СРСР, — сказала кореспондентці ТАРС Шафік Чоудрі, першокурсник медичного коледжу в Дакці. — Моя країна потребує кваліфікованих лікарів. Епідемії віспи та інших захворювань, про які в Радянському Союзі давно забули, все ще спалахують іноді в Бангладеш.

Рахман Махбубур із села Каліа мріє стати меліоратором.

— Повернуся з Радянського Союзу

— і відразу ж за роботу на рідних полях, — каже він.

У рамках угоди між Народною Республікою Бангладеш і Радянським Союзом цього року на навчання в СРСР направляється 270 юнаків і дівчат.

БОНН. Демонстрація і мітинг протесту проти скорочення асигнувань на освіту, зростаючого безробіття серед викладацького складу відбулися в столиці Баварії — Мюнхені. В них взяли участь сотні студентів і викладачів вищих навчальних закладів, членів молодіжних організацій «Молоді соціалісти», «Друзі природи», марксистської студентської спілки «Спартак» та інших молодіжних організацій.

«Будувати школи замість казарм — ми хочемо вчитися для миру!», «Геть витрати на озброєння — більше коштів на освіту!», «Геть заборони на професії!» — такі лозунги пронесли демонстранти вулицями міста.

АФІНІ. Наполегливу боротьбу проти прийняття антидемократичного указу про студентські спілки, поданого урядом на розгляд спеціальної комісії парламенту, ведуть грецькі студенти. Новий указ значно обмежує права студентських спілок у польово-освітньому житті навчальних закладів.

На заклик студентських організацій понад десять тисяч студентів взяли участь у маніфестації, яка відбулась

біля будинку парламенту на знак протесту проти в і д г о т о в л ю в а н о г о у к а з у п р о с т у д е н т с ь к і с п і л к и.

Політбюро Центрального Комітету Комуністичної партії Греції виступило з заявою, в якій скаржилося на указ про студентські спілки як неприпустиме обмеження демократичних, академічних і професійних прав студентської молоді. (ТАРС).

Перевіряємо хід соціалістичного змагання

ЙДУТЬ ПОНАДПЛАНОВІ

Непомітна ніби у нас, токарів, робота. Стоїш і виточуєш деталі: за зміну гірка виростає. Та все одно сприймаєш їх лише як окремі шестерні, атулки... Але, коли конвейером пропливає свіжофарбована сівалка, по-іншому дивишся на свою роботу. З отих деталей, що виточував ти і твої товариші по бригаді, по цеху з явилася нова, дуже потрібна людям машина. А ще не залишає думка — чим вищою виростає гірка готової продукції біля робочого місця, тим більше сівалок зійде з конвейера.

І кожному, ми не раз про це говорили на наших бригадних зборах, хочеться, щоб машини з цеху щодня виходило більше завдання. На початку року мова про це, звісно, йшла дуже конкретна. У відповідь на Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу з нас у бригаді взяли підвищені соці-

лістичні зобов'язання. Першим пунктом записали: за рахунок впровадження передових методів праці, удосконалення організації робочих місць річне завдання в нормогодинах виконати за десять місяців. В такому ж темпі вирішили працювати і колективи комсомольсько-молодіжних бригад токарів, які очолюють Микола Гонтар і Таміла Прядун. Ми уклали договір на соціалістичне змагання з ними.

Хоча і однаковий профіль роботи у нас, проте кількісним складом бригади відрізнялися. «Як же підбивати підсумки змагання?» — задумалися хлопці й дівчата. Зараз не згадаєш, кому належить ця ідея, однак погодились всі: спільним знаменником буде процент нормовиробітку одного робітника.

Особливо нелегко в ці літні місяці. Час відпусток вніс деякі правки. У бригаді Тамі-

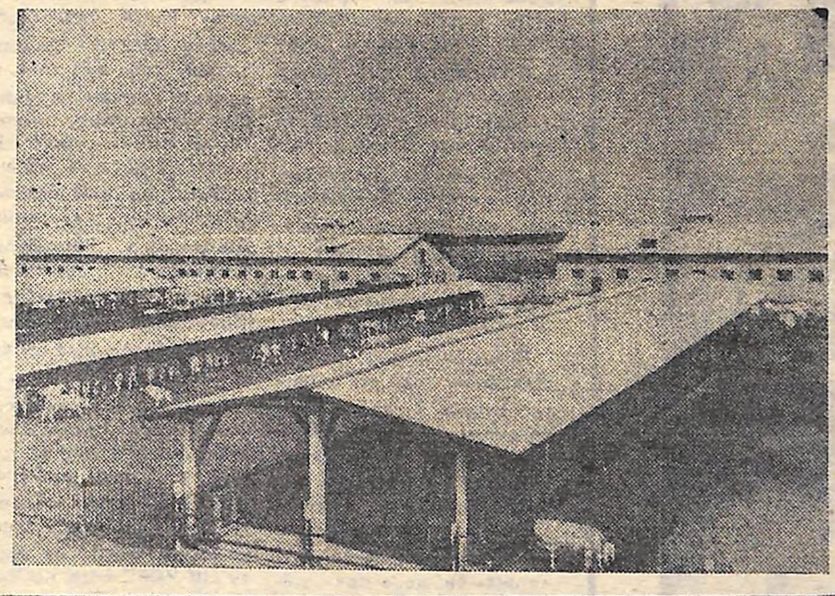
ли Прядун, наприклад, Катерина Смутко була у відпустці, за неї норму виконувала вся бригада. Так само в кожному з наших колективів. У графік, намічений на початку року, вкладаємося з випередженням. За другим квартал наша бригада і бригада Миколи Гонтаря зайняли 2-е і 3-є місця серед комсомольсько-молодіжних бригад механоскладальних цехів. Підвели трохи нас ливарники. В минулому місяці вони недопустили потрібну кількість заготовок, довелося переходити на інші види робіт. А це пов'язано із додатковими затратами часу.

Зараз молоді токарі несуть вахту на честь XXV з'їзду КПРС. В цеху йде складання зернових сівалок СЗ-3,6. Наші комсомольсько-молодіжні бригади разом з усім колективом відкрили рахунок надпланово випущених машин.

Г. СТУПАК,
бригадир комсомольсько-молодіжної бригади токарів МСЦ № 3 заводу «Червона зірка».

ВІРА ЦЕРУШ І ЮЛІЯ НЕЧИПОРНА ПРАЦЮЮТЬ ОПЕРАТОРАМИ МАШИННОГО ДОІННЯ НА МОЛОЧНОТОВАРНОМУ КОМПЛЕКСІ КОЛГОСПУ ІМЕНІ КУБШЕВЕНОВА НОВОМІРСЬКОГО РАЙОНУ. СУЧАСНА ТЕХНІКА НЕВІПІЗНАНО ПОЛЕГШИЛА ПРАЦЮ ДОЯРКИ: КОЖНА З НИХ ОБСЛУГОВУЄ ЗАРАЗ ПО 110 КОРІВ.

Фото
Л. БУДУЛАТЬЄВА.

У „РОМАШЦІ“ НЕ НУДЬГУЮТЬ

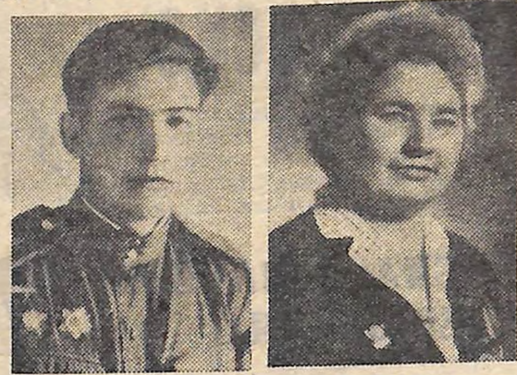
Літо, щедра на сонце, принесло і цього року багато радісних та веселих днів для юних жителів села Аджамки. Більше двохсот піонерів та ювентят відпочине в піонерському таборі «Ромашка», який створено в Аджамській середній школі. Добре подбав про дозвілля школярів п'ятьох класів штаб — директор школи Микола Матвійович Швець. Цікаві ігри, різноманітні конкурси, змагання, зустрічі з кращими людьми села — ось чим заповнені дні відпочинку.

У старшокласників турботи серйозніші. Навчально-виробнича бригада учнів дев'ятого класу добре потрудилася на полях колгоспу імені Карла Маркса. Вони стають доглядати за посівами гібридної кукурудзи поль-

ської селекції. Насіння її буде відправлено хліборобам Польщі. В роботі відзначилися ланки Валентини Гавази та Галини Великої. Колгосп нагородив бригаду поїздкою до міста Світловодська. Юнакам і дівчатам дуже сподобалась і надовго запам'яталася екскурсія на Кременчуцьку гідроелектростанцію.

Не сумували цього літа і юні туристи. Разом з учителем географії Пилипом Дмитровичем Бляшуким вони відвідали легендарне місто-герой Севастополь, здійснили поїздку по узбережжю Криму. Учні шостого класу побували в Каневі.

Г. СИДОРЕНКО.
с. Аджамка,
Кіровоградського району.

«ТАЛІСМАН» АРКАДІЯ РОМАНОВА

ЗЕМЛЯ вкрилась білою ковдрою. Пухкі сніжинки невидимими шупальцями чіплялись за гілки дерев, перетворюючи їх у казкові істоти.

— Красиво як! — мрійливо дивилась у вікно Ганна Федорівна.

На мить замовкла жінка. Потім знову повернувшись обличчям до столу:

— Найбільше запам'ятався мені зима 1945-го. Вірніше, новорічна ніч... Того дня у залі льотної ідальні зібралося багато людей — суворі пілоти, завжди чимось стурбовані «технарі», молодші авіаспеціалісти. Полковий ентузіаст готували концерт художньої самодіяльності. Більше всіх, мабуть, хвилювалися Аня Вавінська та Надя Ковалова — адже у репертуарі аматорів чимало пісень у їх виконанні... Спочатку дівчатам було нелегко. Непроста це служба — авіаційний механік-зброяр.

У мороз і завірюху, в осінню негodu, часто у зливу або під пекучим промінням сонця тендітні руки підвішували під літаки стокілограмові бомби, чистили та заряджали гармати і кулемети. І так щодня. А вночі ще доводилося йти в охорону аеродрому. Спали не більше 3—4 годин на добу. І все ж вони співали. Та ще й як! Не було у полку байдух, коли на імprovізовану сцену виходили Аня і Надя, чулися захоплюючі мелодії «Віють, вітри, віють буйні» або «Там, де Ятрань круто в'ється».

— А знаєте, Ятрань тече на нашій Кіровоградщині! — часто говорила Аня друзям. — Люблять у нас пісні, співають багато.

Надя — москвичка і української мови не знала. Те подруга навчила її, і не було у всій дивізії дуєту, кращого за цей.

ЗГАДАЛА колишній командир ескадрильї тяжкі роки війни. Вона все пам'ятає. Пам'ятає, як у червні 1941-го евакуювала двісті дітей з дитсадка, що у Добровеличківці, через фронт на Північний Кавказ. Аж до Кривого Рога добиралися, часто ховаючись у придорожні яри від нальотів ворожої авіації, в звід-

ти останнім ешеліном дісталися Невинномиська. Передала діток в інші руки, а сама пішла в райком комсомолу. На початку сорок другого країну облетіла звістка про подвиг Зої Космодем'янської. З газетою, у якій було надруковано нарис про героїню, доводила секретареві, що її місце там, де йдуть бої, там вона потрібна. Домоглася таки, щоб послали до авіашколи. Стала молодшим спеціалістом по авіаозброєнню. Так і потрапила у полк штурмовиків 4-ї повітряної армії. Там і познайомилася з повітряним стрільцем, лєнінградцем Аркадієм Романовим.

— Він тоді був дуже популярним серед льотної і технічного складу полку. Говорили — Аркадій у сорок році народився. Справді, вісім разів його літак підбивали. Не одного фашиста на «мушку» взяв, а сам залишався живим. Льотну куртку Аркадія вважали талісманом. Часто, йдучи на небезпечне завдання, просили друзі дати її на час польоту, збереже, мовляв. Вже тоді у комсомольця в грудях сяяв орден Червоної Зірки, медаль «За відвагу». Хочете, розповім один епізод...

— Я це можу зробити і сам, — відкриваючи двері, озвався Аркадій Васильович. Він щойно повернувся з роботи... Ноги болять на таку погоду і рука щемить. Це — сліди війни. Ветеран тихо почав розповідати про себе.

...27 вересня 1943 року полк одержав складне завдання: нанести по відступаючих військах ворога бомбардувально-штурмовий удар і одночасно розвідати морські береги — «голубу лінію» гітлерівців. Це відбувалося у період боїв за Крим — під Керчу, Севастополем. Складність завдання легко зрозуміти, якщо сказати, що більше сорока хвилин треба було перебувати в тилу гітлерівців на висоті кількох сот метрів. Літаки обстрілювались не тільки зенітками, а і з танків, польової артилерії, навіть із автоматів. Багато наших екіпажів загинуло. Підбили і літак лейте-

нанта Некрасова з стрільцем Романовим. Машина впала в Кизил-Такський лиман, та Аркадій встиг вистрибнути з парашутом.

Під час приземлення молодий сержант вибив руку, пошкодив ноги, до пояса встригши у солончак. Коли прийшов до пам'яті, навколо стояла тиша. «До сасіх далеко», — подумав Аркадій. — Пробрітася доведеться вночі, а вдень переховуватись». Юнак зняв лівий чобіт, відірвав підметку, засунув під неї загорнутий у газету комсомольський квиток. Нелегкий шлях чекав бійця. Близько двох тижнів поранений, напівроздягнений стрілець, живлячись тільки виноградом та качанами зеленої кукурудзи, пробирався до своїх. Знесиленого комсомольця підбрала наша розвідка. Три тижні лікувався Аркадій у госпіталі, потім — знову рідний полк, поста ворогові. Не раз літав у розвідку на своєму ІЛ-2 Аркадій Романов. Проїшов вулицями визволеного Севастополя, громив фашистів у Білорусії, Польщі, Німеччині. Разом з друзями сфотографувався біля стін поваленого рейхстагу. На його гімнастерці з'явився ще один орден — Вітчизняної війни другого ступеня, медалі.

У ТЯЖКІ роки воєнного лихоліття поєднали свої долі лєнінградець Аркадій Романов і уродженка Бобринецького району Аня Вавінська. Їх любов випробувана вогнем, скріплена кров'ю. Кілька років тому подружжя Романових відсвяткувало рідне весілля. Після війни ветерани поселилися у степовому місті, успішно трудилися на мирному фронті. Ганна Федорівна повернулася до довоєнної професії вихователя, одержала знак «Відмінник народної освіти», колишній стрілець став одним з кращих слюсарів-інструментальників і понині працює на ремзаводі «Цукрогідромаш», має урядові нагороди.

Ю. МАТІВОС.
наш громадський кореспондент.
На фото: А. В. та Г. Ф. РОМАНОВИ.

ЛОЦМАН У КНИЖКОВОМУ МОРІ

Людина вперше приходить у світ книг. Тут її чекають захоплюючі події, цікаві зустрічі, різноманітні повини. А буває, що хтось просто даремно втрачає час, бо відібрав і купив зовсім не ту книжку, котра була необхідна.

Як добре було б, якби свого часу кожному трапився хороший порадиш, своєрідний лоцман у книжковому морі. Як от завідувач бібліотекою Кіровоградського будівельного технікуму Анатолій Захарович Вовненко.

Більше п'яти років працює він на громадських засадах кіоскером. Біля столічка з книгами юряться учні. Одні купують книги, інші замовляють новинки. Анатолій Захарович бесідує з кожним, прохання заносить до спеціального журналу. А потім, користуючись ним, замовляє у магазинів книги, потрібні читачам. Кіоск має договори на комплектування літературою з магазинами «Школяр», «Технічна література» та «Пропагандист».

Роботі кіоска допомагає пропаганда літератури. Різноманітні книжкові та ілюстративні виставки в бібліотеці технікуму завжди привертають увагу широкого кола читачів. Ось деякі з них: «Молодь в роки Великої Вітчизняної війни», «Новинки технічної літератури», «Два світи — два способи життя». А. З. Вовненко влаштовує також літературні вечори, читальні конференції, огляди книг.

До технікуму приходять різні учні. Не всі вони уміють працювати з книгою. Ось

тому з ініціативи А. З. Вовненка на першому курсі в учбовий план введено спеціальні години «бібліотечна справа і робота з книгою». На початку навчального року за погодженням з викладачами складаються спеціальні рекомендовані списки учбової літератури, необхідної учням в процесі навчання. Як правило, її перш за все купують в народному кіоску.

В 1974—1975 навчальному році студентам 3-го курсу було рекомендовано придбати спеціальні бібліотечки необхідної літератури, укомплектовані з допомогою викладача Леоніда Григорівича Гончаренка. Проведені огляди бібліотечки сприяли тому, що майже кожен випускник технікуму взяв її на озброєння.

Успішно працює в технікумі народний книжковий кіоск. За минулий рік тут продано книг на 1500 карбованців.

А. З. Вовненко має чимало активних помічників. Це — викладачі технікуму М. О. Кузьмінський, Г. О. Шибакін, Л. Г. Гончаренко, В. М. Орехова, учні — О. М. Степаненко, Т. П. Бубнова, Т. Г. Патлай. Вони допомагають книголюбу вести майбутніх будівельників через безмежне море знань.

Л. КРИВЕНКО,
інструктор-методист обласного відділення книголюбів.
м. Кіровоград.

КВІТИ НІКОЛИ НЕ В'ЯНУТЬ

ЦЕ БУЛО навесні минулого року. Незабутня подорож у братню Югославію. Багато нового, захоплюючого лишилося у пам'яті. Красуня-столиця на річці Саві, гірські перевали, казкові мости над прірвами...

Весь перший день ми провели у Белграді, здійснили цікаву екскурсію вулицями міста, відвідали музей народної армії. Тут багато експонатів, які начисто свідчать про зв'язки нашого народу й армії з партизанським рухом Югославії під час другої світової війни.

— Народи нашої країни завжди пам'ятають хоробрих радянських солдатів, — закінчивши екскурсію, промовив гід.

...Комфортабельні автобуси петляли важкими гірськими шляхами, то піднімалися вгору, то стрімко летіли в долину.

Зелені полонини, кільце доріг, маленькі міста села.

...Війна з фашизмом залишила кожному народу важкі рани, важку пам'ять. Білоруська Хатинь, киявський Бабин Яр, чеське Лідіце, французький Орадур.

Не поминула вона і квітучу Югославію. За сто кілометрів від Белграда, серед яблуневих садів, розкинулося місто Крагуєвац — місце національної трагедії.

Автобуси залишилися на околиці, стежка повела нас у балку. Тиша... Навколо весняна трава, зелена-зелена. Білі листочки дерев і білі

гранітні монументи. Спочатку видно один. Зробили десяток кроків — другий, третій... Скульптури нагадують дітей різного віку. Старші років по десять, в їх замерзлим поставах закарбовані розгубленість, жах. А ось ті, яким не більше семи... Вони ще не зовсім розуміють, що трапилось, що чорні дула автоматів націлені саме на них. Очі блищать, шукають матір, батька. На відстані, далі у глибокій ямі — пам'ятники дорослим. Іх 29. Біля підніжжя червоної квіти. Завжди — влітку і взимку...

У червні 1941 року югославські патріоти розпочали збройну боротьбу з загарбниками. У ряди народних месників їх згуртували комуністи. В перші відкриті бої з карателями югославські партизани вступили в районі міста Крагуєвац. Зійшли з гір і раптово вдарили по гітлерівському гарнізону. Здобули зброю, патрони, і швидко зникли у безкраїх лабіринтах печер.

Іскра під Крагуєвацем спалахнула невгасним багаттям визвольної боротьби. Формувалися полки, дивізії. Народну визвольну армію очолив теперішній президент СФРЮ Й. Б. Тіто.

У безсилій злості Гітлер наказав провести в місті Крагуєвац криваву розправу над цивільним населенням. Жовтневого ранку 1941 року тишу невеличкого міста порушив гуркіт бронетранспортерів і мотоциклів. Пламисті, огидні, носилися вони вулицями міста. Есесівці арештовували всіх, хто траплявся на очі. В місті лютували пожежі, повітря прорізали автоматні черги.

— Директоре, нам потрібні твої діти! — цинічно заявили окупанти. До школи підігнали вантаж-

ні машини, школярів забрали з уроків. Класами виводили на вулицю. З усіх боків у напрямку вилітали мчали переповнені машини. З кузовів чувся відчайдушний стогін, прокляття катам. Головорізи, брязкаючи зброєю, оточили балку. Автоматники стояли за п'ять кроків один від одного. Приречених виводили групами. Здоровенний есесівець, гримнувши затвором, підійшов до директора школи:

— Ти можеш іти додому. Ми відпускаємо тебе. У тебе діти...

— Пане офіцер, у мене вдома двоє дітей, а тут тисяча! Стрільте, я і зараз веду урок!

Шість тисяч дорослих і тисячу школярів стратили того дня кати з зондеркоманди СС. Населення прозвало цю страшну балку Долиною смерті. Злочинці повернулися на залізничну станцію.

Чоботи окупантів були прикриті пілюкою, укриті червоними плямами. На перші чотири хлопчики-цигани чистили пасажиром азуття. Цим вони заробляли на хліб. Молодий офіцер з руським волоссям підійшов до одного з них і наказав почистити чоботи. Юний чистильник відмовився.

— Що? — очі карателя налилися кров'ю.

— Ми не будемо працювати на тих, хто вбиває наших братів! — вигукнув хлопчина.

Фашист подав знак. Чотири сміливці розділили долю своїх однолітків. Відтоді минуло більше тридцяти років. Пам'ять жива, вічна пам'ять... Ми поклали до пам'ятників червоні квіти...

В. БУХТІЯРОВ,
вчитель.

м. Кіровоград.

КРОПИВНИЧАНИ В ДОМА

ЛЮДИ з квітами на пероні залізничного вокзалу терпляче чекали поїзда, що запізнався. Вони зустрічали шанованій колектив Кіровоградського обласного музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького, котрий у вівторок повернувся з гастролей по Алтайському краю.

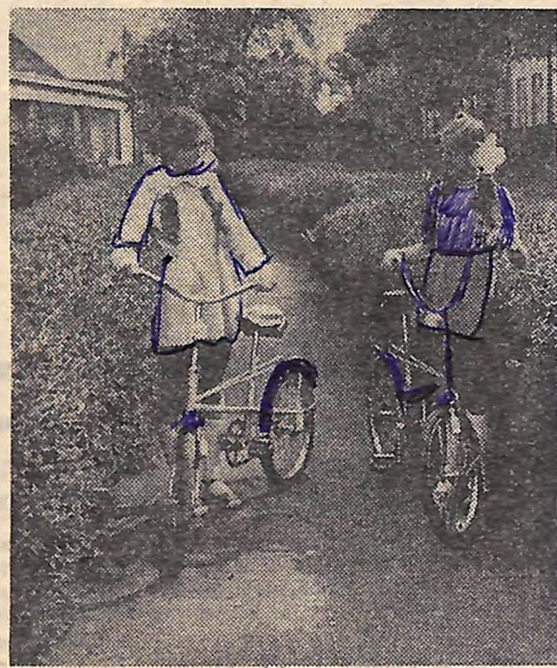
Жигелі Рубцовська і Барнаула, цілнинки колгоспів і радгоспів аплодували нашим землякам. Головний режисер театру, заслужений діяч мистецтв УРСР І. В. Казнадій позіломи, що гастролі пройшли успішно. За два місяці гастролювання на Алтай театр показав близько ста п'ятдесяти вистав. Серед гастрольного репертуару були такі відомі твори українських і радянських драматургів, як «Майська ніч», «Лиха доля», «Катерина», «Над голубим Дунаєм», «Голубі олені», «Дівчина і море» та інші.

В далекому Алтайському краї чимало шанувальників українського театрального мистецтва. Кропивничани показали свої роботи 75 000 глядачів.

Гастролі нашого театру стали справжнім творчим звітом колективу. Актори зустрічалися в цехах з робітниками Алтайського тракторного, Барнаульського моторного та інших заводів, побували у хліборобів Рубцовського, Новоогор'євського, Троїцького, Новоалтайського районів.

Театр повернувся додому. Незабаром кропивничани розпочнуть підготовку до нового театрального сезону.

М. БІДЕНКО.

ПОПОВНЕННЯ АВТОПАРКУ

23 автобуси Лікінського автобусного заводу для маршрутів обласного центру одержав цього року Кіровоградський автобусний парк. Ще 7 машин прибуде в автопідприємство у четвертому кварталі.

Поповнення автобусного парку дозволяє його працівникам збільшити кількість автобусів на завантажених маршрутах. З метою кращого обслуговування пасажирів скорочені інтервали руху на міських маршрутах 3, 5, 10, 14, 24.

Зараз Кіровоградська автотранспортне підприємство № 10021 розробляє новий маршрут Черемушки — міськомлокозавод через районний центр.

Цікава цифра: всього на міських та міжміських лініях кіровоградців перевозять 360 автобусів!

М. КОРИННИЙ.

ІНТЕРВ'Ю «МК»

В суботу, 9 серпня, в нашій країні відзначається День фізкультурника. Це свято радянська молодь зустрічає новими спортивними досягненнями, масовим розвитком фізкультури і спорту. Наш кореспондент зустрівся з головою Кіровоградського міського спорткомітету А. ПОДОЛЬСЬКИМ і попросив розповісти про здобутки спортсменів обласного центру перед святом, нові діалоги про невирішені проблеми.

що вони пробували свої сили кіба-що перед змаганнями, а регулярно не тренуються. Як на це дивляться інструктори по спорту?

— Активісти з швейної фабрики, олійжиркомбінату, геологорозвідувальної партії організували роботу секцій, накреслили чіткий графік тренувань збірних команд, і тому тут є зрушення. Але на багатьох підприємствах інструкторів використовують як експедиторів, завантажують іншими виробничими справами. А прямими обов'язками їм ніколи займаються.

— Як же міський спорткомітет планує уникнути цих недоліків і проблем?

— Перш за все ми підвищимо контроль над експлуатацією і використанням наявних спортивних споруд. Найбільше вони мають бути завантаженими у вихідні дні. Незалежні підприємства кооперуватимуть свої кошти, щоб найбільш часом спорудити легкоатлетичні комплекси, спортивні зали. Ми будемо прагнути якомога більше змагань проводити за місцем проживання. Тому і в мікрорайонах міста треба будувати спортивні бази. За цю справу беруться житлово-експлуатаційні контори, підприємства, які тут стали шефами.

— Як же спортивно-масові заходи плануються на суботу, 9 серпня? Як молодь міста відзначить День фізкультурника?

— В місті відбудеться парад фізкультурників. На стадіоні спортивного «Зірка» триватимуть показові виступи спортсменів, стартуватиме першість обласної ради ДСТ «Авангард» з легкої атлетики, почнуться змагання з волейболу, баскетболу. А на футбольне поле вийдуть спортсмени заводів тракторних гідроагрегатів і радгоспів. Своєю майстерністю продемонструють городошники. В парку культури імені В. І. Леніна організуємо спортивний вечір, присвячений Всесоюзному Дню фізкультурника. Тут змагатимуться шахісти і шашкісти, а діти стартуватимуть на велосипедах. Водна станція «Спартак» чекає в суботу несліяря, на ставку, що в парку «Перемога», відбудуться поєдинки на яках і човнах. Соціалістичні підлітки прийдуть на спортивні майданчики у своїх мікрорайонах. Всього юнаки та дівчата візьмуть участь в іграх на призні героїв-земляків, туристських походах.

МАСОВІСТЬ І ПРОБЛЕМИ...

— Яким буде рапорт фізкультурників міста в день свята?

— Умови для занять фізкультурою і спортом в нашому місті поліпшуються з кожним роком. Тепер до послуг юнаків та дівчат є 5 стадіонів, 8 футбольних полів, 50 спортивних залів, більше 200 спортивних майданчиків. В 162 колективах фізкультури фізичний гарт підвищує майже 65 тисяча молодих виробничиків, студентів, школярів. Як бачимо, новий крок до масовості зроблено. І в майстерності є позитивні зрушення. Під час VI Спартакіади УРСР збірної області в своїй групі була серед кращих, посівши четверте місце в турнірній таблиці. В її складі більшість майстрів обласного центру. Викованець «Буревісника» В. Марков став призером Спартакіади на змаганнях з боксу, «Бронзу» також виборонив самбіст динамічного колективу Ю. Насипайко. Команда борців класичного стилю, наприклад, принесла збірній 77 очок. І в цьому величкий внесок заслуженого тренера УРСР М. І. Романенка, який дбайливо виховує молодих спортсменів, веде їх на поєдинки з найсильнішими спортсменами республіки. Тільки в цьому році він підготував двох майстрів спорту, десятки спортсменів масових розрядів.

Серед колективів фізкультури завжди попереду спортивний клуб «Зірка». Тут успішно пройшла спартакіада, присвячена 30-річчю Перемоги, більше 2 тисяч червонозорівців складають позитивний комплекс ГПО. В кожному цеху організовано проведення виробничо-громадянської, яку влаштовують громадські інструктори по спорту. Та в футболісти «Зірки» цього сезону взяли добрий розгін, випливаючи в першому колі чемпіонату країни в число лідерів. Червонозорівці гордяться вихованцем свого спортивного колективу майстром спорту Станіславом Редозубовичем. Він став срібним призером Спартакіади УРСР, чемпіоном центральної ради ДСТ «Авангард».

— Але ж часом доводиться відзначати той факт, що в колективах фізкультури зовсім не готуються до стартів ГПО, або ж проводять їх формально. І в першу чергу, вина в цьому фізкультурних та комсомольських активістів.

— Не завжди так. Фізюрги здебільшого визначили правильні напрямки своєї діяльності. Але їм нерідко не допомагають керівники підприємств, установ та організацій. Наприклад, і до цього ми не маємо плавальних басейнів для складання нормативів нового фізкультурного комплексу. Ніколи господарники ніяк не знайдуть коштів для будівництва простих баз...

— В редакцію нерідко повідомляють, що нормативи з плавання майбутні значивці зовсім не виконують, але фізкультурні активісти рапортують, що комплекс складено. Чим це пояснити?

— Відсутністю плавальних басейнів. Хоч окупаються вони не допустиме. І ми з цим борюємося.

— В місті є великі колективи фізкультури, які не мають своїх баз. Де ж підвищують свою майстерність спортсмени?

— Районні спорткомітети склали графіки, за якими молодь регулярно тренується на міських стадіонах. Найбільше колектив і ділчат приходить на стадіон спортивного клубу «Зірка». Будівельники, наприклад, користуються спортивним залом СШ № 5.

— Під час змагань міського масштабу інколи спортсмени виробничих колективів показують низькі результати. Це, звичайно, від того,

ПЕРШІ «ЖАЙВОРОНКИ»

На новому велосипеді «Вітуреліс» (у перекладі з литовської — «жайворонки») можуть їздити і хлопчики, і дівчатка. Цю універсальну модель розробили на Шауляйському заводі «Вайрас», чия продукція відома більше, ніж у 70 країнах світу.

Перша партія «жайворонків» — 1,5 тисячі — вже зішла з конвеєра.

На фото: нові велосипеди «Вітуреліс». Вони легкі під час руху, дуже зручні.

Фото М. БАРАНАУСЬКАС, АПН.

ЮНИЙ ДРУЖЕ!

ПРОДОВЖУЄТЬСЯ ПЕРЕДПЛАТА НА ОБЛАСНУ МОЛОДІЖНУ ГАЗЕТУ «МОЛОДИЙ КОМУНАР»

Рік 1975 — завершальний рік дев'ятої п'ятирічки. Радянський народ успішно виконує накреслення XXIV з'їзду КПРС, свої трудові дарунки трудівники міста і села, юнаки і дівчата присвячують наступному XXV з'їзду партії.

Про те, як живуть, трудяться, відпочивають твої ровесники в області, республіці, країні, ти дізнаєшся, передплативши своє комсомольське видання.

На сторінках газети досвід роботи діляться комсомольські працівники, — «Обмін комсомольських документів», «Звіти і вибори в комсомолі» — голубі рубрики, які анвітують хід цих важливих кампаній в комсомольських організаціях області.

У розпорядженні школярів та піонерів — «Вітрила» та «Бій, барабан». Матеріали на моральні теми об'єднує рубрика «Мораль: честь і життя», проблема важковиховування — «Увага, підлітки!».

Друже! Оформити передплату на газету «Молодий комунар» ти можеш у будь-якому відділенні зв'язку.

В. о. редактора М. УСПАЛЕНКО.

Обери свого професію

Олександрійське міське професійно-технічне училище № 1

ОГОЛОШУЄ

набір учнів

НА 1975—1976

НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Училище готує висококваліфікованих працівників з середньою освітою. Після закінчення училища учні одержують диплом з присвоєнням третього розряду за спеціальністю.

Диплом надає право вступати до вищих навчальних закладів.

Набір проводиться для навчання за такими спеціальностями:

на базі 8-річної освіти — токарі по металу; слюсарі-ремонтники; електрогазо-зварювальники; слюсарі-електромонтажники; наладчики зварювального газорізного обладнання;

на базі 10—11-річної освіти (із строком навчання 1 рік): машиністи електромостових кранів.

Час навчання в училищі зараховується до трудового стажу.

На всі спеціальності приймаються юнаки і дівчата віком від 15 років і старші.

Для вступу до училища необхідно подати такі документи до приймальної комісії: заяву, свідоцтво про освіту, паспорт або свідоцтво про народження, характеристику зі школи, довідку про стан здоров'я, медичну довідку про профілактичні щеплення, 6 фотокарток (3x4 см).

Вступники проходять медичну комісію за направленням училища.

Зараховані до училища забезпечуються: зі строком навчання 3 роки — триразовим харчуванням, вихідним і робочим одягом і азуттям; зі строком навчання 1 рік — стипендією у розмірі 30 карбованців на місяць.

В період виробничої практики кожному учневі виплачується 33 проценти заробленої суми.

Початок навчання з 1 вересня 1975 року.

Приїжджі забезпечуються гуртожитком.

Адреса училища: м. Олександрія, мікрорайон Жовтневий, вул. Ватутіна, 1, телефон: 51-4-08. Автобусом їхати до зупинки селище Жовтнєве.

ДИРЕКЦІЯ.

Олександрійське міське середнє профтехучилище № 7

ПРОВОДИТЬ НАБІР УЧНІВ

НА 1975—1976 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ

Строк навчання — 3 роки (групи, що дають середню освіту):

Слюсар-монтажник по палатці приладів, апаратури і систем автоматичного контролю, регулювання і управління.

Електромонтажник по освітленню, освітлювальних і слюсарних мереж і електрообладданню.

Монтажник по монтажу сталевих і залізобетонних конструкцій.

Арматурник - електрозварювальник.

Маляр.

Штукатур-облицювальник.

Облицювальник - плиточник - мозаїчник.

Столяр (будівельний).

На ці спеціальності приймаються юнаки і дівчата з восьмирічною освітою. Тим, що закінчили навчання, видається диплом про закінчення середньої школи і присвоюється розряд з набутою спеціальністю.

Строк навчання 2 роки: Кровельник, Муляр-монтажник.

Слюсар-сантехнік.

Штукатур-облицювальник.

На ці спеціальності приймаються юнаки і дівчата з освітою 8—9—10 класів.

Строк навчання 1 рік:

Ізолювальник.

Тесляр.

Муляр.

До училища приймаються юнаки і дівчата віком від 15 до 25 років з освітою 8—10 класів без вступних екзаменів.

Зараховані на навчання забезпечуються триразовим харчуванням, обмундируванням і благоустроєм гуртожитком.

Під час проходження виробничої практики учні одержують 33 проценти заробітку.

Строк навчання в училищі зараховується в безперервний трудовий стаж.

Особи, що закінчили училище з відзнакою, приймаються у вузи і технікуми поза конкурсом.

До училища приймаються також увільнені з лав Радянської Армії, які навчаються по скоро-

пейшій програмі і одержують стипендію в розмірі 75 карбованців.

При училищі працює вечірня школа робітничої молоді для учнів зі строком навчання 1 і 2 роки, спортивні секції, гуртки технічної творчості, домоводства, а також художньої самодіяльності (хор, вокальний, танцювальний, естрадний, народних і духових інструментів, драматичний).

Початок занять 1 вересня 1975 року.

Вступники подають документи: заяву на ім'я директора, автобіографію, паспорт або свідоцтво про народження, документ про освіту, довідку з місця проживання, характеристику, 6 фотокарток розміром 3x4 сантиметри, довідку про профілактичні щеплення.

Документи приймаються з 15 квітня 1975 року в канцелярії училища.

Адреса училища: м. Олександрія, Кіровоградської області, вул. Нагірна, 104. Їхати автобусом «А» до зупинки «ОМПУ № 7».

ДИРЕКЦІЯ.

Миколаївське середнє профтехучилище № 11

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

НА 1975—1976

НАВЧАЛЬНИЙ РІК

На базі восьмирічної освіти училище готує: токарів, фрезерувальників, слюсарів-ремонтників, слюсарів механо-

складальних робіт, електромонтерів по обслуговуванню промислового обладнання.

Строк навчання 3 роки.

Випускникам училища видається диплом про середню освіту з присвоєнням розряду по спеціальності.

Учні з 8-річною освітою навчаються також спеціальності токаря, слюсаря - інструментальника, формовщик-модельника.

Строк навчання 2 роки з присвоєнням розряду по спеціальності.

На спеціальності токаря, електромонтера по обслуговуванню промислового обладнання — строк навчання 1 рік.

Зараховані до училища знаходяться на повному державному забезпеченні, ті, що потребують, забезпечуються гуртожитком.

Учні з річним строком навчання забезпечуються стипендією розміром 30 карбованців на місяць.

Учням з трірічним строком навчання надається відстрочка від призову в Радянську Армію на чотири роки.

Учні одержують 33 проценти сум, зароблених в процесі виробничого навчання.

На адресу училища: УРСР, м. Миколаїв, 327044, вул. Космонавтів, 66, МПУ № 11 (трамвай № 7, автобуси №№ 10, 12, 18, 21. Телефони №№ 2-10-81, 2-10-87) можна вислати цінним пакетом такі документи:

Заяву, документ про освіту (оригінал), свідоцтво про народження або паспорт, характеристику зі школи, медичну довідку (форма № 286), довідку з місця проживання і про склад сім'ї, шість фотокарток розміром 3x4 см.

Початок занять 1 вересня.

В училищі є спортивний зал, бібліотека, актовий зал на 400 місць, взимку учні мають можливість навчатися плаванню в басейні спорт-комплексу.

В училищі працюють гуртки: танцювальний, естрадний, драматичний, кіно, фото. Спортивні секції: волейбол, бокс, боротьба, велоспорт, легка атлетика, стрілецький спорт.

Одночасно учні набувають спеціальність і середню освіту.

Ласкаво просимо до нас в училище!

ДИРЕКЦІЯ.

Знам'янське технічне училище № 2

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ КВАЛІФІКОВАНИХ КАДРІВ ПРАЦІВНИКІВ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ З ТАКИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ:

Слюсарі по ремонту вагонів і автоматичного гальмівного обладнання. Строк навчання 2 роки (юнаки з освітою 8—10 класів віком не менше 15 років).

Слюсарі-електрики по ремонту електрообладнання електровозів і тепловозів. Строк навчання 1 рік (юнаки з середньою освітою, не менше 17 років).

Помічники машиністів електровозів. Строк навчання 1,5 року (юнаки з середньою освітою, вік не менше 17 років).

Помічники машиністів тепловозів. Строк навчання 1,5 року (юнаки з середньою освітою, вік не менше 17 років).

Електромеханіки по автоматичній і сигналізації на транспорті. Строк навчання 2 роки (юнаки з середньою освітою, вік не менше 17 років).

Електромеханіки зв'язку на транспорті. Строк навчання 2 роки (юнаки з середньою освітою, не менше 17 років).

Чергові по станції IV—V класів. Строк навчання 1,5 року (юнаки і дівчата з середньою освітою, не менше 17 років).

Слюсарі по ремонту тепловозів. Строк навчання 1 рік (юнаки з середньою освітою, вік не менше 17 років).

Учням з вищевказаних спеціальностей виплачується стипендія в розмірі, встановленому для учнів третього курсу технікумів, а відмінникам навчання — підвищена стипендія, вихованці дитбудинків, діти інвалідів першої і другої груп приймаються на державне забезпечення.

Особи, демобілізовані з лав Радянської Армії, приймаються до училища зі строком навчання 7,5 місяців і виплатою стипендії в розмірі 69 карбованців на місяць з таких спеціальностей:

оглядачі - ремонтники вагонів; електромонтери по монтажу і експлуатації контактних мереж і високовольтних ліній електропередач залізниць.

Прийняті на навчання по спеціальностям оглядачі-ремонтники вагонів, слюсарі по ремонту вагонів і електромонтери контактних мереж забезпечуються гуртожитком. При училищі є їдальня.

Вступники до училища повинні особисто пред'явити наступні документи:

Заяву на ім'я директора училища, свідоцтво про народження, документ про освіту, характеристику зі школи або місця роботи, довідку з місця проживання і склад сім'ї, автобіографію, довідку про стан здоров'я (форма № 286), 6 фотокарток розміром 3x4 см.

Всі поступаючі при представленні документів по направленням училища проходять медичну комісію в Знам'янській залізничній поліклініці.

Ті, що закінчили технічне училище, паправляються для роботи по спеціальності на підприємства і користуються всіма пільгами працівників залізничного транспорту.

Адреса училища: Кіровоградська область, місто Знам'янка, вул. Рози Люксембург, 6.

ДИРЕКЦІЯ.

Кременчуцьке середнє професійно-технічне училище № 2

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

НА 1975—1976 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

для підготовки кваліфікованих робітників з спеціальностей: муляр-монтажник конструкцій, маляр, столяр, муляр, маляр-штукатур, облицювальник-плиточник.

До училища приймаються юнаки віком 15—17 років та дівчата до 20 років, які закінчили 8—10 класів, а також звільнені в запас з лав Радянської Армії.

В училищі молодь має можливість одержати одночасно спеціальність і середню освіту.

Учні, які протягом 3-х років навчання на базі восьмирічки перебувають спеціальність муляра-монтажника конструкцій, маляра та столяра, після закінчення цього фаху училища одержать диплом про присвоєння спеціальності і про середню освіту.

Училище проводить також набір учнів на базі 8 9, 10 класів на спеціальності з строком навчання: маляр-штукатур та столяр-тесляр — 2 роки; муляр, облицювальник-плиточник та маляр — 1 рік.

Училище знаходиться в центрі міста, розміщене в добре обладнаному триповерховому приміщенні з спортивним та актовим залами, працюють гуртки художньої самодіяльності та різні спортивні секції.

Для вступу потрібно подати заяву, свідоцтво про освіту, свідоцтво про народження або паспорт, довідку з місця проживання з зазначенням складу сім'ї, характеристику зі школи, п'ять фотокарток розміром 3x4 см, медичну довідку (форма № 286).

Адреса училища: м. Кременчук, Полтавської області, вул. Першотравнева, 12.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП. Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Адреса училища: м. Кременчук, Полтавської області, вул. Першотравнева, 12.

ДИРЕКЦІЯ.